

i Forbindelse med Udkastets § 13 a overlades Lagthinget for Fremtiden at udnævne de Medlemmer af Valgforstanderskaberne og af Valgbestyrelsen til Landsthinget, der ikke indtræde ifølge deres Embedsstilling.

Da det vistnok er temmelig almindelig erkendt, at der som oftest kun vises lidet Interesse ved Valget af en Suppleant, om hvem det jo i det Dieblik, han vælges, er usikkert, hvorvidt han nogenstunde skal tiltræde det ham overdragne Hverv, saa foreslaaer vi, at Udkastets § 10 udgaaer, og at der tilføies den følgende Paragraph en Bestemmelse om, at, saafremt en Lagthingsmand fratræder inden den bestemte Tid, foretages nyt Valg, saaledes at den, der træder i hans Sted, kun vælges for den Tid, i hvilken den Afgaaede skulde have fungeret.

For at befordre en nødvendig Stabilitet og Ensartethed i Lagthingets Virksomhed, foreslaaer Udvalget med Hensyn til § 11, at Lagthingsmandene vælges paa 6, istedenfor saaledes som foreslaaet, paa 4 Aar, og at en Trediedeel afgaaer hvert andet Aar, idet dette nemlig vil aabne Leilighed til at indbringe friske Kræfter i Thinget. Dette anser Udvalget saameget mere nødvendigt, som Beboerne ikke hidtil have været vant til at deeltage i Styrelsen af offentlige Anliggender.

Forøvrigt foreslaaer Udvalget, at der til Udkastets § 11 tilføies den Bestemmelse, at Enhver er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, med mindre særegne Omstændigheder ere til Hinder derfor, og at saafremt Undskyldningen fremkommer før Valghandlingen er sluttet, paaskjendes den af Valgnævnen, der saafremt den erkender de anførte Grunde for gyldige, strax foranstalter nyt Valg foretaget, men at senere fremførte Undskyldningsgrunde derimod afgjøres af Lagthinget, der ogsaa paaskjender Sagen, saafremt Valgnævnens Kjendelse af den Valgte indankes.

Da en stor Deel af Beboerne paa Færøerne samles i Thorshavn paa St. Olafsdag, og denne i en tidligere Periode mærkelige Dag endnu indvies ved Gudstjeneste, forekommer det os meest passende, at Lagthinget, i Lighed med den gamle Institution af samme Navn, begynder umiddelbart efter Gudstjenesten, og

at Ordene i Udkastets § 11: „den første Søndag efter“ saaledes udgaaer: Ligeledes foreslaaer vi, at Ordene i samme Paragraphs 2den Linie: „og“ — „det“ udgaaer, da dette i Almindelighed taget synes selvfølgeligt, og iøvrigt det Fornødne indeholdes i § 14. Fremdeles ansee vi det, til Betryggelse for at extraordinaire Møder ikke holdes uden tilstrækkelig Grund, for rettest, at Ordene i 4de og 5te Linie: „de valgte Medlemmer“ forandres til: „Medlemmerne“, samt at der tilføies en Bestemmelse om, at denne Medlemmernes Ret bortfalder, naar Thinget er prorogeret. Endelig foreslaaer Udvalgets Fleertal, at der tilføies Paragraphen en Bestemmelse om, at Thinget iøvrigt selv vedtager sin Forretningsorden samt beslutter, hvorvidt Møderne skulde være offentlige. — Udvalgets Mindretal (Fespersen, Lehmann og Winther) kan derimod kun slutte sig til den første Deel af denne Tilføielse, hvorimod vi foreslaaer, at det udtrykkelig bestemmes, at Thingets Forhandlinger holdes for aabne Døre, medmindre det Modsatte ved Stemmesleerhed besluttet. Det forekommer os nemlig, at der i det af Udvalgets Fleertal gjorte Forslag ligger ligesom en indirecte Opfordring for Thinget til, oftere end nødvendigt, at holde hemmelige Møder, hvorimod vi ved vort Forslag have søgt at udtrykke, at de offentlige Møder bør være det Almindelige og de hemmelige Noget, der kun i ganske særegne Tilfælde vedtages.

Da Lagthingets Forretninger ere af en dobbelt og væsentlig forskjellig Natur, foreslaaer Udvalget, at Udkastets § 13 deles i to Paragrapher, af hvilke den ene omfatter Lit. b og k og den anden de øvrige Punkter.

Udvalgets Fleertal antager, at den første Passus i Udkastets § 13 Lit. b er altfor omfattende. Saafremt den blev til Lov, vilde en saadan Bestemmelse binde Hænderne ikke blot paa Regjeringen, men ogsaa paa Rigsdagen, som tør forudsættes at ville henvise ethvert Lovudkast vedkommende Færøerne, til hvis rigtige Bedømmelse udfordres særlig Localfundskab, til Lagthingets foregaaende Betænkning, hvis Saadant skulde være forsømt af Regjeringen, medens der kunne møde Tilfælde, hvori saadan særlig